

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 10.ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ-ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
54 - ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ - 54Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρκῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Α'.

Γ.— Τί ἔχουμε;

Μ.—

Τί νάχουμε; Τὸ σύνηδες παιχνίδι.
Βερδέν, Τρακόσια τέσσερα κι' ἀγάντα κανονίδι.
Βουλγάρων φάτσες μιὰρὲς
σὲ κάθ' ἑλληνοχώρι,
ἀκριβεῖες, πεῖνες σύφορες
καὶ Στεφανῇ στήν πλώρη.

Τί νάχουμε; Καθημερινῶς τῆς ἴδιες ἱστορίες.
Ἀντιπεθέσεις, σκοτωμούς,
μεγάλους ἐξευτελισμούς
καὶ διαμαρτυρίες.

Φίλους ποῦ μᾶς ποτίζουνε μὲ τὸ στανιὸ φαρμάκι
κι' οὐδέτερη Κυβέρνησι μὲ τὸ Μιχελιδάκη.

Τί νάχουμε; Μὴν ἄρά γε εἰς γνῶσιν σου δὲν εἶναι
πῶς ἀνθρωπον γὰ μᾶς πονῇ δὲν ἔχουμε κανεῖνε;
Κι' ἂν εἶδες ἀφ' τῆς Τράπεζες κι' ἀπὸ τῆς Ἑταιρείας
νὰ πέρνουμε ληάνωματα γιὰ τῆς στενοχωρίας,
νομίζεις πῶς μπορεῖ μ' αὐτὰ ὁ Γούναρης ν' ἀνθέξῃ
π' ἂν φχαριστήσῃ ἔνανε, θὰ τὸν γαυγίσουν ἔξῃ;

Τί νάχουμε; Τὰ ὅμοια δυσάρεστα μαντάτα.
Κακὰ καὶ μὲ τὸν Κάϊζερ, ψυχρὰ μὲ τὴν Ἀντάτα.
Φωτὲς μᾶς βάνουνε κι' οἱ δυὸ
μέσα σὲ κάθε μας χωριὸ
στὸν Αἶμο καὶ στὴ Θράκη
καὶ μὲ τὸ πῦρ τὸ φοβερὸ
διψᾷ ὁ κόσμος γιὰ . . . νερὸ
καὶ βρῖζει τὸ Μπενάκη!

Τὰ ἴδια κι' ἀπαράλλακτα συμβαίνουνε, βρε Γιάννη,
καὶ τὸ ψωμὶ
γιὰ τὴ στιγμὴ
εἰς τὰ ὀγδόντα φθάνει,

κι' ὥσάν νὰ μὴ μᾶς ἔφθανε τῆς πείνας τὸ μαράζι,
ἐν ἀναιδείᾳ κυνικῇ
κι' ὁ Κῆρυξ κάθε Κυριακῇ
βγαίνει καὶ μᾶς ταραΐζει!

Τὸ ἴδιο κι' ἀπαράλλακτο τῆς πολιτείας χάλι,
χωρὶς ν' ἀλλάξῃ παντελῶς ἡ στάσις τοῦ μπακάλη
π' ἀρχίνησε τὴ ζάχαρι νὰ μᾶς τὴν κρύβῃ πάλι.
Τὰ ἴδια κι' ἀπαράλλακτα κακὰ μᾶς κυνηγοῦνε
κι' οἱ ἄνθρωποι ἀπέλπιδες μέσα στὸ σκότος ζοῦνε
καὶ δὲν μποροῦνε πουθενὰ πετρέλαιο νὰ βροῦνε.

Τὰ ἴδια κι' ἀπαράλλακτα συμβαίνουν, συμπολίτη.
Οἱ ξένοι μουσαφίρηδες δὲν λείπουν ἀφ' τὸ σπίτι,
οἱ Ρῶσοι ὅμως ἔφθασαν στὰ πέριξ τῆς Βαγδάτης
καὶ θέλω τώρα νὰ μοῦ πῆς ἂν εἶσαι διπλωμάτης,
ποῦ θὰ στραφῇς μὲ τοὺς στρατοὺς καὶ ποῦ θὰ πᾶς τοὺς στόλους
ἐὰν οἱ Ρῶσοι καταβοῦν νὰ μᾶς ῥουφήξουν ὅλους;

Μ' αὐτὴν τὴ στάσι ποῦ κρατεῖς
χωρὶς νὰ ξέρῃς τί ζητεῖς
μήτε καὶ ποῦ πηγαίνεις,
γιὰ πέσμου τί θὰ γένῃς,
ἂν ἔβγουνε νικητρίες ἡ πέντε φιλενάδες
καὶ ὅγῃς μέσ' στὰ χωράφια σου τοῦ Τσάρου τῆς γελάδες;

Παντοῦ ἡ λύσσα δυνατὴ
κι' ἐν τοῖς μετώποις ἡ αὐτὴ
παρατηρεῖται δρᾶσις.
Λιγάκι μόνον ἤλαξε τῶν Ἰταλῶν ἡ βάσις
κι' ἀφ' τὸ Ἰτζόντσο προχωροῦν κατὰ τὴ Βαλκαμόνικα.
μὲ σχέδιον νὰ παίζουνε κι' ἐκεῖ τὴ φουσαρμόνικα.

Ἀλλὰ κι' ἐκεῖνοι μὴ θαρρεῖς πῶς γιὰ πολὺ θὰ μένουν
ἐκεῖ ποῦ μόνον θύελλες κι' ὀμίχλες περιμένουν.
Οἱ Βερσαλλιέροι ποῦ ὁρᾷ
ἔχουν στὸ κράνος μὲ φτερά,
πετᾶνε σὰν μεκάτσες
καὶ θάρτουνε στὴν Ἡπειρὸ ποῦ θαῦρουνε μπουνάτσες.

Γ.— Τὸ βλέπω πῶς βελτίωσιν καμμὴ δὲν καρτεροῦμε
καὶ σκέπτομαι μωρὲ Μαρκῇ, σὲ τί αἰῶνα ζοῦμε.

Εὐπνῶ καὶ τὴν ἀεὶ ὄψιν νὰ σκοποῦμε περὶ τῶν
κοιμῶμαι κι' ἀποβόχια θαρρῶ πῶς μὲ τινάζουν
κι' ἂν κάποιος τὸν πόνον αὐτὸν ἀφῇ, καὶ εἰς
κατὰ τῆς πόστες ἐντρομος μὴν ἐμποῦν Ἀγγλογάλλοι.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Σὲ τί αἰῶνα μ' ἐπλάσες, σὺ ὁ δημιουργός μου,
νᾶρτω νὰ γένω θεατὴς στὸ χαλασμὸ τοῦ κόσμου!
Καὶ σὲ στιγμὰς ποῦ μ' ἀπειλοῦν
καὶ μὲ τὴ στάσι μου γελοῦν
διάφοροι κοράκοι,
νᾶχω φρουροὺς τὸ Στεφανῆ καὶ τὸ Μιχελιδάκη!

Εἶναι ζωὴ λοιπὸν αὐτὴ, νὰ ζῆς γιὰ νὰ μαθαίνης.
πῶς δὲν γνωρίζει νὰ σοῦ πῇ κανέννας τί θὰ γένης
ἀλλὰ τυφλῶς ὃ ἀκολουθεῖ τὴν φάσιν τῶν πραγμάτων;
Καὶ ὅπερ σπουδαιότερον νᾶν' ἔλλειψις χρημάτων
καὶ φόρους νὰ πληρώνωμεν τοῦ Ράλλη βαρυτάτους
διὰ νὰ παρατείνονται τὰ βάσανα τοῦ Κράτους;

Τί κακό, Μαρή, μεγάλο!
Φρίκη τὸνα, φρίκη τᾶλλο,
φρίκη τῶν αὐτοκρατόρων, ἡ αἰμοχαρὴς πορεία,
φρίκη νᾶμ' ἀναγκασμένος νὰ φιλῶ τὴ Βουλγαρία!
Φρίκη νᾶρχονται καὶ οἱ φίλοι νὰ σοῦ πέρνουνε τὰ μέρη,
φρίκη κι' ἡ Τουρκιὰ κι' ἡ Δύσις,
φρίκη ὅ,τι νὰ ψωνίσῃς
γιὰ νὰ φᾶς τὸ μεσημέρι!

Τί ζωὴ, Μαρή, κι' ἐτούτη
νᾶν' ἡ φτώχεια σου μεγάλη,
τὸ Γκοβέρνο σου κουρκοῦτι
κι' ἡ πολιτικὴ σου χάλι,
κι' ἐντοσοῦτ' νὰ γυρεύῃς δανεικὰ τοῦ καθενὸς
γιὰ νὰ συγκρατῇς τὸ κόμμα
καὶ νὰ φοφοῖς ἀκόμα
οὐδετέρως κι' ἀδρανῶς!

B.

M.— Ἦλθε λοιπὸν κι' ὁ Μάιος ὁ μὴν τοῦ σφρίγους, Γιάννη.
Παντοῦ σκορπάει τὴ χαρὰ, παντοῦ τὴ ζωηρότητα
κι' ἀφ' τὴν οὐδετερότητα
μόνον ἐμᾶς δὲν βγάνει!
Ὁ Μᾶης μ' ὅλους τοὺς λαοὺς σφριγᾷ, γελᾷ καὶ χαίρει
καὶ μόνον μὲ τοὺς Ἑλληνας δὲν ἔχει νταραβέρι.

Ὅποια τοῦ Ἑλληνισμοῦ
φρικώδης τιμωρία!
Τὴν ἐποχὴν τοῦ ὄργασμοῦ
ποῦ ζῶα καὶ θηρία
κι' ἐν γένει τὰ τετράποδα ἐπιχαρίτως δρῶσι,
ἐμᾶς μὲ τὴν ἀδράνεια μᾶς ἔχουν παλαβώσει
κι' ὁ μαῦρος Μᾶης δὲν τολμᾷ μήτε νὰ πλησιάσῃ
ἀνθρώπους ποῦ τοὺς ἔκοψαν τὸ σφρίγος καὶ τὴ δρᾶσι.

Κι' ἂν κατ' αὐτὸν τὸν εὐχυμον καὶ τὸν σφριγώδη μῆνα
βλέπεις καὶ τὰ ζωῦφια εἰς ὄργασμὸν κι' ἐκεῖνα
κι' ἂν πανταχοῦ θερίζονται τῆς δρᾶσεως μυρσίναι,
ἐμεῖς μέσ' τὴν ἀδράνεια ψοφοκλωθογυρίζουμε
κι' ὁ Μᾶης δὲν γνωρίζουμε
τί μέρος λόγου εἶναι.

Ἡ ἀφίξις τοῦ παντελῶς δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει.
Νεκρὰ καὶ ἐμεῖς μὲ τοὺς νεκροὺς καὶ μὲ τοὺς γέροντες γέροι,
καμμιά δὲν αισθανόμεθα ὁμῆν μ' αὐτὸν τὸν μῆνα.
Κι' ἂν ἄλλοτε στὸ διάβα τοῦ καιγώταν' ἡ Ἀθήνα,
τώρα εἰν' ἄλλη ἐποχὴ,
εἰν' ἄλλαι περιστάσεις

καὶ συνιστᾶται ἀποχὴ
ἀπὸ Μαΐων δράσεις.

Ἄλλοτε δὲν ἐχόρταινε ὁ κόσμος νὰ τὸν βλέπῃ
μὰ τώρα ἡ περίστασις δὲν μᾶς τὸ ἐπιτρέπει
νὰ τὸν ὑποδεχόμεθα ὡς Ἑλληνες σφριγῶντες.
Ἀμείλικτοι τὴν σήμερον οἱ γέροντες παρόντες
μὲ ἀδρανῆ φρονήματα καὶ οὐδετέρας ἑξεις,
ἀπαγορεύουν αὐστηρῶς τῶν νέων τὰς ὁρέξεις.

Μᾶης πρόσχαρος προβαίνει
ἀλλὰ ποιὸς καταλαβαίνει
τοῦ Μαΐου τὴ χαρὰ
μέσ' στὸ Κράτος ποῦ ἀκμάζει τῶν γερόντων τὸ συνάχι
καὶ ὁ βῆχας τοὺς μᾶς τᾶχει
ὅλα κούτσουρα ξερά!

Μᾶης ἦλθε χαρωπός.
Λαχταρῶ νὰ τὸν γιορτάσω,
ἀλλὰ πέσμου ποῦ καὶ πῶς
θὰ μπορέσω νὰ τὸν πιάσω
ποῦ τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας
μῶσακάτεισε τὸ γῆρας!

Μᾶης ἦλθε χρυσομάλλης
σφρίγος καὶ χυμοὺς νὰ σπείρῃ
καὶ Σκουλούδης ἀσπρομάλλης,
βρέ, τοῦ λέει, κακομοῖρη
τί γυρεύεις ἐδῶ πέρα ποῦ ἀφέντης εἰμ' ἐγώ
μὲ τὸ γῆρας μου παλαιῶν
καὶ χυμοὺς δὲν ἔχω πλέον
σὰν ἐσένα νὰ σφριγῶ!

Τί γυρεύεις τρελλο-Μᾶη στὸν οὐδέτερον λειμῶνα
ποῦμ' ἐγὼ καὶ βασιλεύω σὲ παντοτεινὸ χειμῶνα
καὶ σὲ ξέρα διαρκῆ!
Ἡ Ἑλλάς, καθὼς γνωρίζεις, ἔλλαξε πολιτικὴ
κι' ἂν ἐσὺ τὴν ἀναγκάσῃς
νὰ ζητήσῃ τώρα δράσεις,
στὴν ἀνάγκην θὰ βρεθῶ,
ὅσο γέροντας καὶ νᾶμαι . . . νὰ διαμαρτυρηθῶ!

Βρέ τοῦ λέει τρελλομῆνα ποῦ κρατεῖς ψηλὰ τ' ἀστάχυ
καὶ μ' ἐκεῖνο γαργαλίζεις τὴ νεότη τὴ χρυσῇ,
δὲν μὲ φθάνουν οἱ Συμμάχοι
παρὰ μῶρχεσαι καὶ σύ;

Πάρ' τ' ἀστάχυ σου καὶ φεύγα πρὶν σὲ στείλω στὴν κακὴ σου
κι' ὁ Θεὸς νὰ μὲ φυλᾷ ἀφ' τῆ δρᾶσι τὴ δική σου!

Βρέ, τοῦ λέει, χρυσομάλλη
ποῦ τὸν κόσμον ἀνταρτεύεις,
ἀπὸ μὲ κι' ἀπὸ τὸ Ράλλη
σφρίγος ἦλθες νὰ γυρεύῃς;
Ξεφορτώσου μας καὶ φύγε.
Μὴ παράλογα ζητᾷς.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
Βρέ τρελλέ, τοῦ λέει, Μᾶη
ποιὸς ἐξ ἡμῶν τολμᾷ

τὰς τοιαύτας νῆχῃ τώρα παραλόγους σου ὁρμάς;
 "Αει στήν ὁργή, γκρεμίσου
 τέτοια πράγματα, ντροπή σου
 νὰ ζητῇς ἀπὸ τὰ 'μᾶς!»

Γ.

Γ.— Κι' ἐγὼ κυτάζοντας, Μαρή, τὸ κάθε γεροντάκι,
 τὸ Ράλλη καὶ τὸ Στεφανῆ καὶ τὸ Μιχελιδάκη
 κι' αὐτὸν τὸν μισοπόλιον τὸν κύριον Ματθαῖον,
 προσεῖπον εἰς τὸν Μάϊον τὸν μῆνα τῶν ἀνθέων:

Μὴν κοροϊδεύεις, Μάη, παρὰ φεύγα χέρι, χέρι.
 Ποῦ νὰν τῶβρουνε τὸ σφρίγος ἑκατὸ χρονῶνε γέροι;
 Κι' ἂν τοὺς βλέπῃς μὲ τὴ βία
 καθισμένους στήν Ἀρχή,
 ἔτσι τᾶφερ' ἢ Σερβία
 καὶ ἡ μαύρη ἐποχή!

Τοῦ συνέστησα τοῦ Μάη
 μὲ τὴν ὄψι τὴν τρελλή,
 σ' ἄλλους κόσμους νὰ πετάῃ
 καὶ ὁρμάς νὰ προκαλῇ,
 ἀλλ' ἐδῶ ποῦ οἱ γενναῖοι, κουραμπιέδες τριγυρίζουν
 καὶ τὰ νηάτα τοὺς στολίζουν
 τῶν γερόντων ἀρεταί,
 νὰ μὴν ἔρχεται ποτέ!

Τί νὰ σοῦ πῶ, κολέα μου!
 Τιμῶ τὸ Βασιλέα μου
 τὸν πολυχρονεμένο,
 ἀλλὰ μ' αὐτὸ τὸ καθεστὼς τὸ λίαν συχαμένο,
 σὰν τὸ Σκουλούδη ἔχασε τὸ Ἔθνος τὴν ὁρμή του
 καὶ Μάη δὲν αἰσθάνεται κανέναν στὸ κορμί του!

Τὸ μῆνα ποῦ τὸ σφρίγος του τὰ σύμπαντα θερμαίνει
 κι' οὔτε γαῖδοῦρι σήμερον οὐδέτερον δὲν μένει,
 τὸν μῆνα ποῦ ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τοῦ κόσμου τούτου,
 συμφῶνως τῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ προσορισμοῦ του
 εἰς δράσεις καταγίνεται
 καὶ οὕτως ἐπεκτείνεται
 ἢ πρόοδος τῶν πάντων,
 ἡμεῖς κατόπιν ἀτυχῶν πολιτικῶν συμβάντων
 ἐμείναμε οὐδέτεροι μ' αὐτὰ τὰ γεροντούδια
 καὶ τώρα πλέον, βρὲ Μαρή, ποῦ Μάης, ποῦ λουλούδια!

Μὲ τὰς δράσεις τὰς μεγάλας,
 πῶς κατήντησα ὁ τάλας
 μέσα στήν οὐδετερότη!
 Δίχως σφρίγος, δίχως νηότη
 μὲ γερόντους νὰ παλεύω
 καὶ τὸ Μάη—ποῖα φρίκη!—τὰ γαῖδοῦρια νὰ ζηλεύω!

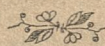

Τί σοῦ πῶ, μωρὲ Μαρή! Ἔχασα καθ' ἐλπίδα!
 Καὶ βλέποντας ἀλλοιωτικὸ τὸ πνεῦμα στήν πατρίδα
 ἀπ' ὅπως ἦταν ἄλλοτε μὲ τὴν πυγμὴ τοῦ Γίγα,
 λέω στὸ Βασιλέα μου: πανένδοξέ μου Ρίγα
 ποῦ μ' ἀφροῖσε, τυφλὴ οἱ πάντες οἱ ἀγαπᾶμε
 δὲν εἶν' ὁ βίος Μάϊος ἔτσι καθὼς τὰ πᾶμε!

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ο ΜΑΗΣ

Ἐπῆγα τὴν Πρωτομαγιά κι' ἐγὼ στήν Ἀλυσσίδα
 κι' ἐχόρτασα κι' ἐμέθυσα μ' ὅσα φουστάγια εἶδα.
 Εἶδα γαρύφαλα, μοσκιές,
 ἀηδόνια καὶ γαλιάντρες
 κι' εἶδα καὶ χῆρες μερικὲς
 νὰ κελαῖδουνε γι' ἄντρες.

Ἀγγέλους εἶδα γελαστοὺς
 μὰ καὶ λαιμοὺς λαχταριστοὺς
 καὶ ἀφροπλάσμενα στήθη
 καὶ ἡ οὐδετερότης μου οἰκτρῶς κατεπατήθη!
 Μὰ κι' ὁ Σκουλούδης, βρὲ παιδιά,
 νᾶταν ἐκεῖνη τὴ βραδυά
 στήν ἐορτὴν τῆς φύσεως τῆς ἀκατανικήτου,
 ἀμέσως θὰ ἐξήρχετο κι' αὐτὸς ἀφ' τῆ δικῆ του.

Ἐβλεπα λοιπὸν τὸ βράδυ
 μέσ' στῆς νηότης τὸ λιβάδι,
 κατσικάκια νὰ σκιριτᾶνε
 μὲ Μαγιάτικη χαρά,
 πεταλοῦδες νὰ πετᾶνε
 μὲ τῆς μόδας τὰ φτερά,
 παπαροῦνες ἀναμμένες
 ἀπὸ πόθους ὑψηλοῦς
 καὶ μολόχες μαραμμένες
 ἀπὸ Μάηδες πολλοῦς.

Εἶδα στήν ἀρωματώδη τοῦ Μαΐου ἀτμοσφαῖρα,
 μὴ γαῖδοῦρα νὰ γκαρίζῃ καὶ ἓνα διᾶκο παραπέρα,
 καὶ εἶπα φιλοσοφικῶς,
 πῶς σ' αὐτὴν τὴν ἀνθρωπότη
 δὲν μπορεῖς οὐδετερότη
 νὰ βασταίνης διαρκῶς!

Η ΜΠΛΟΦΕΣ

Τοῦ προσώπου της τὸ χρῶμα, δανεικὸ τὸ ἔχει πάρει.
 Ξένη ἔχει θεωρία
 κι' αἰωνίως ἡ κυρία
 μὲ τὰ μοῦτρα της μπλοφάρει.

Μὲ φωνὴν προσποιημένη,
 σὶκ πῶς ἔχει ἐπιμένει
 δίχως ἀπολύτως νῆχῃ.
 Εἶναι σὰν μπουγάδας κόφα.
 Θέλει νὰ μᾶς κάμῃ μπλόφα
 καὶ μπλοφάρεται μονάχῃ.

Κάνει τὴν κοπέλα πάντα,
 τὴ μικροῦλα τὴν ἀθῶα
 κι' ὅμως ἄνω τῶν σαράντα
 τὴν εὐρίσκω στὰ μητρώα.
 Τῶχει γιὰ κρυφὸ καμάρι
 μὲ τὰ χρόνια νὰ μπλοφάρῃ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΙΘΟΥΡΙΟΥ

ποῦ μπλοφάρ' ἢ μὴ τὴν ἄλλη.

Μὰ κι' αὐτὸς θέλει βραβεῖο
ποῦ μπλοφάρει καὶ τῆς δύο.

Τὸ μεταξὺ φουστάνι καὶ τὴ τζάντα ποῦ βαστάει,
στὸ Ἑρμεῖον τὰ χρωστáει.
Τὸ φουστάνι τὸ λινό,
εἶναι χρέος περσινό.

Τὰ καπέλα τοῦ χειμῶνος καὶ τὰ καλοκαιρινά,
τὰ χρωστá στὴν Οἰκονόμου κι' ἀπὸ 'κεῖθε δὲν περνά,
καὶ μαγνέψτε ποιά 'ναι τούτη,
ποῦ μπλοφάρει μὲ τὰ πλούτη!

ΣΤΙΧΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ

Πάλι, Θεέ μου, ἄρχισες τὰ φοβερὰ κουνήματα
κι' ἡ Γῆ ἀρχίζει τὸ χορὸ
καὶ θ' ἀπεφάσις, θαρρῶ,
νὰ μᾶς βουλιάξῃς μὲ σεισμοὺς γιὰ τὰ πολλὰ μᾶς κρίματα.
Μὰ 'κεῖνο ὅμως ποῦ ζητεῖς, Θεέ, δὲν σοῦ περνáει.
Δὲν σκιάζεται ὁ Στεφανῆς·
καὶ ἂν πρὸς δρᾶσιν τὸν κινεῖς,
ἀφ' τὴν οὐδετερότητα αὐτὸς δὲν τὸ κουνάει!

Χαλκίς

ΕΛΣΦΟΡΟΣ

ΤΟ ΜΠΕΡΔΕΝ

(Μονόλογος τοῦ Κάϊζερ)

Μπέρδε καὶ μπέρδε καὶ Μπερδὲν ποῦ μπερδεμένο μ' εἶχες,
ἀπ' τὸν καιρὸ ποῦ σὲ κυτῶ
ἔχασα μπόλικο στρατὸ
καὶ τὰ μυαλά μου 'φύγανε καὶ μ' ἄσπρισαν ἡ τρεῖς.
Μὰ τώρα σ' ἐξεμπέρδεψα καὶ θὰ σὲ κάνω ... γρόσια.
'Μένα μὲ λέγουν Καίσαρα
καὶ τὸ Τρακόσια τέσσαρα
τὸ πῆρσ' πειὰ καὶ τᾶκανα καὶ πάλι ... τετρακόσια!

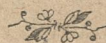
Κ. Χ. Μ.

ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ ΤΗΣ

Καλότυχος ποῦ σᾶμοιαζε, καθρέφτη μου,
μονάχα μιὰ στιγμουλά νὰ θαυμάσῃ
τῆς τόσες ὡμορφίες τῆς φιλενάδας σου
ποῦ μῶχει τὴν καρδοῦλα μου χαλάσει.

Καλότυχος πῶλάβανε τὴ χάρι σου,
τὴν ὥρα ποῦ τοῦ ἡλίου ἡ ἀχτίδες
προβαίνουν, ἀφρόπλαστὴ κι' ὁλόδροση
ἐκεῖνη μὲ ὀιγμένες τῆς πλεξίδες,

Μπροστά σου νὰ θαυμάζῃ, νὰ λιγώνειται,
τὸ στήθος τῆς θωρῶντας ποῦ δὲν πάλλει
καλότυχος πῶλάβανε τὴ χάρι σου
νὰ βλέπῃ ἀντικρὺ του τέτοια κάλλη!

Καθρέφτη, πόνεσέ με κι' ἀποκρίσου μου!
Καθρέφτη μου, μιὰ λέξι σου μὲ φθάνει!
Μὴν ἀκουσες γιὰ μένα νὰ μιλήσουνε
Τὰ χεῖλι της ποῦ μ' ἔχουνε μαράνει;

Γιατί δὲν ἀποκρίνεσαι στὴ θλίψη μου;
Σὲ δάκρυα ποῦ πνίγουνε τὰ μάτια;
Καθρέφτη, μίλησέ μου γιατί σ' ἔσπασα!
Νὰ γένῃς σὰν ἐμένανε κομμάτια!

(Κεφαλληνία)

ΡΙΦΟΚΙΝΔΥΝΟΣ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Ο ΑΓΓΛΟΣ

Πίπα νὰ πίνῃ πάντα θὰ τὸν 'δῇτε
καὶ μέσ' στῆς τσέπες λίρες νὰ βροντάῃ.
Εἰς ὅλους λέει: πληρώνω, σκοτωθῇτε
γιὰ σᾶς καὶ τὸ παληάμπело ἄς πάῃ!

Ο ΓΑΛΛΟΣ

'Ολα τὰ βάρη τῆς Ἀντάντ βαστάει
ἀπὸ φιλοτιμία του μεγάλη.
Τὸν ἤδρε τὸ ζουρλό ποῦ πολεμάει
τὸ φεῖδι ἀφ' τὴν τρύπα νὰ τῆς βγάλῃ!

Ο ΓΕΡΜΑΝΟΣ

'Εμπλεξ' Ἀντάντ μὲ διάβολο ξυδάτο
πούκαν' ὅλον τὸν κόσμον ἄνω κάτω
κι' ἐνῶ νὰ τὸν δαγκάσῃ δοκιμάζει,
τὰ δόντια τῆς αὐτὸς τῆς τὰ μουδιάζει.

Ο ΕΛΛΗΝ

Τσαροῦχι, φουστάνελα, φούντα, φέσι·
μοιάζει συγχρόνως ἄνδρα καὶ γυναῖκα
καὶ περιμένει σ' οὐδέτερα θέσι
νὰ βρῇ καιρὸ νὰ κάνῃ τὸν γκιουλέκα.

Ο ΙΤΑΛΟΣ

'Εκούρδισε κιθάρες, μντολίνα
κι' ἐδῆκε τὸν ἐχθρὸ νὰ πολεμήσῃ.
Τὸν νόμισε σκορδόπιστη κουζίνα
καὶ θέλει μὲ καντάδες νὰ τὸν πείσῃ.

Ο ΡΩΣΟΣ

'Ογκος ποῦ δρόμο δὲν μπορεῖ νὰ πάρῃ.
—ἐλάττωμα γι' αὐτὸν πολὺ μεγάλο—
ὡς νὰ σηκώσῃ τὴν του ποδάρι
προφθάνει ὁ λύκος καὶ τοῦ τρώει τ'
[ἄλλο.

ΒΕΛΓΟΙ - ΣΕΡΒΟΙ

Θύμα τῶν δυνατῶν τῆς Γῆς γινήκανε,
οὐδέτεροι μὲ θλίψι τοὺς κυτάνε·
ξέρουν γι' αὐτοὺς σὲ τί χυλὸ καήκανε
κι' ἔταν ἰσοὺν γιχοῦρι τὸ... φουσάνε!

CHEF

* ΕΚ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ *

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

—Οἱ Γάλλοι ἐξακολουθοῦν παραμέ-
νοντες ἐνταῦθα μὲ τὴν αὐτὴν ἡσυχίαν
καὶ εὐγένειαν. Οὐδὲν ἐσημειώθη τὸ
δυνάμενον νὰ προκαλέσῃ παραίωνα.

—'Ο ἀπὸ ἐτῶν ὑπηρετῶν ἐνταῦθα
ὡς εἰρηνοδίκης κ. Γ. Κυριαζῆς, μετα-
τίθεται εἰς Αἰγιαλείαν. Τὸν ἀντικαθι-
στᾷ ὁ κ. Ἀγγελόπουλος.

—Τὴν ἰδέαν τῆς δι' αὐτοκινήτων
συγκοινωνίας τῆς πόλεως Ἀργοστολίου
μετὰ τῶν λοιπῶν μερῶν τῆς νήσου,
φαίνεται ὅτι θὰ θέσωσιν εἰς ἐφαρμο-
γὴν πολὺ γρήγορα, πολλοὶ ἐκ τῶν παρ'
ἡμῖν κεφαλαιούχων, ἰδίως δ' ἐφοπλι-
στῶν, διὰ μετοχῶν.

—Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζομεν,
ὅτι αἱ προκαταρκτικαὶ ἐνέργειαι διὰ τὴν
παραγγελίαν τῶν αὐτοκινήτων, ἐγι-
ναν ἤδη.

—Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἐπι-
χείρησις αὕτη καὶ θὰ ἐπιτύχῃ καὶ με-
γάλως θὰ ὠφελήσῃ τὸ Ἀργοστόλιον.

—Συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας τὴν συμ-
πολίτιδα δεσποινίδα Ἀντιγόνην Ἰγ-
νέση, τυχούσαν διπλώματος ἱατροῦ
μικροβιολόγου μετὰ λαμπρὰς ἐξετάσεις
καθ' ἃς γενικῶς ἠρίστευσεν.

—'Ο συμπολίτης κ. Μαρίνος Φ.
Πολλάτος καὶ ἡ δεσποινὶς Ἑσθὴρ Ε.
Κέλερ, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν ἐν
Ἀθήναις ἐφ' ᾧ ἐνύμεθα πᾶσαν
εὐτυχίαν.

—Εἰς πολλὰ μέρη τῆς νήσου ἀνε-
κάνη περὶ οὐδὲν καὶ ὁχλοὶ ἐκὸς ἡ
περιμένεται! Οἱ αὐτοὶ γὰρ οἱ βλε-
πόντες βεβαίαν ἀνταπόκρισιν τῶν
κτημάτων τῶν, διατελοῦσιν ἐν ἀπο-
γνώσει.

Η ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Μία ἐτι ἀπόδειξις τῆς ἡθικῆς τοῦ τό-
που καταπτώσεως—καὶ οὐχὶ τόσο τῆς
οἰκονομικῆς—εἶναι καὶ ἡ ἐπελθοῦσα
διάλυσις τοῦ μουσικοῦ σώματος τῆς Φι-
λαρμονικῆς σχολῆς.

Τὸ γεγονός, δὲν ἦτο δυνατόν ἢ νὰ
προκαλέσῃ γενικὴν τὴν ἀλγεινὴν ἐντύ-
πωσιν, οὐχ' ἦτο ἡ διάλυσις αὐτῆ ἀνε-
μένετο, ἀφοῦ ἀπὸ δεκαετίας καὶ πλέον
οἱ διοικήσαντες καὶ διοικοῦντες τὴν Φι-
λαρμονικὴν, ἡμπορεῖ νὰ εἶναι τίμιοι καὶ
ἀγαθοὶ ἄνθρωποι, ἀλλ' οὐχὶ καὶ οἱ κα-
τάλληλοι δι' ὃν ἐξελέγησαν σκοπόν.

Καὶ ἐπιμένοντες ἀφ' ἐνὸς εἰς τὴν δια-
τήρησιν ἐνὸς μουσικοῦ καθεστῶτος με-
τριωτάτου, τὸ ὅποιον οὐδεμίαν πρόδον
ἠδύνατο νὰ σημειώσῃ ποτέ, καὶ διαθέ-
τοντες ἐξ ἄλλου τοὺς πόρους τῆς Σχο-
λῆς εἰς μισθοὺς ἀδικαιολογήτους, ὡς ἂν
ἦτο ἡ Σχολὴ φιλανθρωπικὸν κατὰστημα,
ἐπιβαρύναντες δ' ἐπὶ πλέον ταύτην μὲ
ὑπέρογκον ἐνοίκιον οἰκίματος, τὸ ὅποιον
οὐδεὶς ὑπῆρχε λόγος νὰ πληρώνῃ ἀφοῦ
ὑπῆρχεν δωρεὰν τοιοῦτον πάντοτε, ἐπό-
μενον ἦτο νὰ ἐκλείψῃ πᾶν ἐνδιαφέρον
τοῦ κόσμου διὰ τὴν τοιαύτην Φιλαρ-
μονικὴν καὶ πολὺ δικαίως ὁ Δῆμος ἐμε-
τρίασε κατὰ πολὺ τὴν πρὸς ταύτην ἐπι-
χορήγησιν του καὶ οἱ ἰδιῶται ἐπαυσαν
χορηγούντες τὰς συνδρομὰς των.

Εὐχόμεθα νὰ μὴ ἀνασταθῇ ποτέ τὸ
μουσικὸν σῶμα, ἂν πρόκειται νὰ λει-
τουργήσῃ πάλιν ὑπὸ τὴν ῥάβδον τοῦ
ἐγχωρίου ἀρχιμουσικοῦ καὶ οὐχὶ ὡς ἡ
διαθήκη τοῦ εὐεργέτου τῆς Σχολῆς ὁ-
ρίζει. Ἄν δὲ τὸ τοιοῦτον ὡς καὶ ἄλλα
παρεμφερῇ ζητήματα, ἀντίκεινται εἰς
τὴν καλοσύνην καὶ ἀνεκτικότητά των
διοικούντων τὸ Σωματεῖον, νομίζομεν ὅτι
ὀρθόν εἶναι, χάριν τῆς διασώσεως τοῦ
μουσικοῦ αἰσθηματος ἐν τῇ τόπῳ, νὰ
ζητήσωσιν αὐτοὶ οὗτοι νὰ ἐξεύρωσιν
ἄλλους καταλληλοτέρους καὶ ἐπιβλητι-
κότερους πρὸς τοὺς ὁποίους νὰ ἐμπι-
στεύθωσι τὴν διοίκησιν τῆς ἀτυχοῦς
ταύτης Σχολῆς.

Φιλομουσός

ΛΟΥΤΡΑ ΜΕΘΑΝΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝΔΡ. ΖΑΧΑΡΑΤΟΣ

'Εναρξίς ἀπὸ τὰς ἀρχὰς Μαΐου.

ΛΟΥΤΡΑ ΑΙΔΗΨΟΥ

Οἱ μεταβαίνοντες διὰ τὰ λουτρά των
εἰς Αἰδηψόν, μόνον εἰς τὸ ἀριστούστατον
ξενοδοχεῖον τοῦ ΓΕΡΑΣ. ΠΡΙΑΜΟΥ, θὰ
εὕρωσιν ὅλας τὰς ἀνάσεις των.

Τὰ λουτρά ἀπέχουσιν ἀπὸ τὸ ξενο-
δοχεῖον μόλις δύο βήματα.

ΜΑΖΕΣΤΙΚ

Τὸ τελειότερον ξενοδοχεῖον τῶν Ἀ-
θηνῶν ἐπὶ τῆς λεωφόρου Πανεπιστη-
μίου.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

Διευθύνται οἱ Κεφαλλῆνες

ΑΔΕΛΦΟΙ ΖΕΠΠΑΤΟΙ & Ε. ΜΑΤΙΑΤΟΣ

Δ. Χ. ΜΠΕΚΑΤΩΡΟΣ

ΚΕΦΑΛΛΗΝ

Τὸ τελειότερον Κατάστημα

'Ανδρικῶν εἰδῶν πολυτελείας

188 Ὁδὸς Αἰόλου 188

Τίμαι ἀπολύτως ὥρισμένα.

ΚΡΟΝΙΟΝ

Τὸ θυνμασίον μυροπολείου καὶ κου-
ρεῖον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου κάτωθεν
τοῦ Ἀρσακίου.

Διευθύνει κ. ΚΩΣΤΗΣ ΙΓΓΛΕΣΗΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ

Τὸ ἀριστοτέτερον ξενοδοχεῖον τοῦ
Πειραιῶς
Διευθύνται οἱ Κεφαλλῆνες
ΚΩΣΤΗΣ ΙΓΓΛΕΣΗΣ

ΜΟΔΕΛΛΟ ΛΗΣΟΥ

Τύποις Π. Α. Πετράκου. -- Ἀθῆναι.